

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Daniely Menclové a Mgr. Lenky Havlíčkové ve věci

žalobkyně: **E. K.**, narozená X,
bytem X,
zastoupená advokátem JUDr. Ivo Jelínkem,
sídlem U Plovárny 36/6, 405 02 Děčín,

proti

žalovanému: **Městský úřad Česká Kamenice**,
sídlem Náměstí míru 219, 407 21 Česká Kamenice,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2022, č. j. SÚ-13362/21-La-1052/2021,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2022, č. j. SÚ-13362/21-La-1052/2021, kterým byl podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“) ve společném územním a stavebním řízení na žádost společnosti SENKOM s. r. o., IČO 06275206, sídlem Vysoká Lípa čp. 27, Jetřichovice, o vydání společného povolení na stavbu souboru staveb (dále jen „stavební záměr“): „penzion a sportoviště“ na pozemku p. č. XA, p. č. XB, p. č. XC, p. č. XD a st. p. č. XE, vše v k. ú. X, schválen tento stavební záměr a bylo vydáno společné povolení.
2. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou splněny podmínky řízení, a zda tedy lze věc samu projednat dle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
3. Podle § 5 s. ř. s. se ve správním soudnictví lze domáhat ochrany práv jen na návrh a po vyčerpání řádných opravných prostředků, připouští-li je zvláštní zákon. Jedná se o projev zásady subsidiarity soudního přezkumu. Řízení ve správním soudnictví je totiž koncipováno až jako následný prostředek ochrany veřejných subjektivních práv, který by neměl nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Tato zásada je pro jednotlivé typy žalob upřesněna v ustanoveních § 68 písm. a), § 79 odst. 1 a § 85 s. ř. s. (srov. Blažek, T., Jirásek, J., Molek, P., Pospíšil, P., Sochorová, V., Šebek, P.: Soudní řád

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

správní-online komentář. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 2016). Před použitím některého z typů žalob je tedy nutné nejprve vždy vyčerpat opravné prostředky nebo jiné procesní prostředky nápravy, které jsou k dispozici v řízení před správním orgánem (srov. např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 5. 2014, č. j. 8 Ans 2/2012-278, publ. pod. č. 3071/2014 Sb. NSS, dostupné na www.nssoud.cz).

4. Pokud jde o řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. s. ř. s., lze žalobou napadat přímo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně jen tehdy, je-li výjimečně správní řízení zvláštním zákonem konstruováno jako jednostupňové. Není-li tomu tak, potom má nevyčerpání dostupných řádných opravných prostředků žalobcem za následek nepřipustnost žaloby [viz § 68 odst. a) s. ř. s.]. Takovou žalobu soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítne.
5. Žalobkyně v nyní posuzované věci žalobou napadla rozhodnutí stavebního úřadu, tj. žalovaného, jímž bylo vydáno společné povolení k realizaci v bodě 1 tohoto usnesení specifikovaného stavebního záměru. Žalobkyně předně namítala, že ačkoliv je vlastníkem pozemků, které bezprostředně sousedí s pozemky, na nichž má být realizován zmíněný stavební záměr, nebyla stavebním úřadem o zahájení společného územního a stavebního řízení vyrozuměna a stavební úřad s ní jako s účastníkem řízení v rozporu s § 85 odst. 2 písm. b) stavebního zákona nejednal, a ani jí žalobou napadené rozhodnutí řádně nedoručil.
6. Skutečnost, že s žalobkyní nebylo ve společném řízení o vydání společného povolení na stavební záměr společnosti SENKOM s. r. o. jednáno jako s účastníkem řízení, potvrdil žalovaný ve svém sdělení k podané žalobě ze dne 13. 3. 2023.
7. Soud k tomu uvádí, že žalobou napadené rozhodnutí, tj. společné povolení vydané žalovaným ve smyslu § 94p stavebního zákona, je rozhodnutím, proti kterému je podle § 192 stavebního zákona ve spojení s § 81 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) přípustné odvolání.
8. Podle § 84 správního řádu platí, že *„osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.“* Citované ustanovení se vztahuje jak na případy, kdy správní orgán s účastníkem v průběhu správního řízení jednal, ale neoznámil mu konečné rozhodnutí, ale i na případy, kdy potenciální účastník o probíhajícím správním řízení vůbec nevěděl a nevystupoval v něm, a tedy mu ani konečné rozhodnutí doručeno nebylo. Komentované ustanovení je tedy třeba vnímat jako výslovnou vůli zákonodárce umožnit opomenutému účastníku řízení podat odvolání proti správnímu rozhodnutí, které mu nebylo oznámeno (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008, č. j. 1 As 45/2007-48 nebo 25. 10. 2017, č. j. 10 As 21/2017-83).
9. Pokud tedy žalobkyně proti napadenému rozhodnutí nepodala odvolání, které zákon připouští, nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem. Na

uvedeném nemůže ničeho změnit ani tvrzení žalobkyně, že se cítí být tzv. opomenutým účastníkem společného územního a stavebního řízení. Povinnost vyčerpat opravné prostředky před podáním žaloby proti správnímu rozhodnutí má totiž i opomenutý účastník správního řízení, s nímž správní orgán během správního řízení protiprávně nejednal jako s účastníkem, přestože zákonem stanovené podmínky pro účastenství řízení splňoval (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 3. 2020, č. j. 9 As 290/2018-26, nebo ze dne 24. 7. 2007, č. j. 6 As 10/2007-75).

10. Ze shora vyložených důvodů soud tedy dospěl k závěru, že žaloba je ve smyslu § 68 písm. a) s. ř. s. nepřijatelná, když žalobkyně nevyčerpala řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, a proto ji soud podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, protože žaloba byla odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 20. března 2023

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

